

Pretenții contravaloare marfă. Excepția de neexecutare a contractului.

Conform art. 1556 Cod civil, excepția de neexecutare a contractului a reprezintă un mijloc de apărare, prin care una dintre părțile unui contract sinalagmatic refuză îndeplinirea obligațiilor pe care și le-a asumat, atâta vreme cât cealaltă parte nu își îndeplinește propriile sale obligații.

În cauză, însă, în condițiile în care fructele în discuție au fost livrate, marfa fiind procesată de pârâtă (recepționată, sortată și ambalată), care a emis atât raportul de sortare calitativă cât și e-mailul în vederea emiterii facturii de plată, nu se poate reține neexecutarea obligației de către reclamantă. De altfel, potrivit clauzelor contractuale, raportul de sortare întocmit de pârâtă concretizează recepția calitativă a mărfii, iar factura de plată urma a fi emisă de reclamantă după primirea pe e-mail a cantităților de afine conforme/neconforme rezultate în urma sortării, conform art. 3 pct. 2 din contract coroborat cu pct. 8 din anexa nr. 6 la contract, etape contractuale îndeplinite în speță.

De asemenea, cum prin e-mailul respectiv s-a specificat cantitatea conformă, este evident că pârâta a avut în vedere aspectul calitativ al fructelor, care a fost găsit corespunzător de vreme ce aceasta nu doar că nu a formulat vreo obiecțiune în acest sens, ci a înștiințat reclamanta că poate emite factura pentru cele două livrări procesate, astfel că refuzul pârâtei de a achita factura pe motiv că fructele prezentau vicii ascunse nu poate fi primit.

Tribunalul Arad, Secția a II a Civilă, Decizia civilă nr.159 data de 21 aprilie 2022

Prin sentința civilă .. pronunțată în dosar nr. ..., Judecătoria Arad a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Y SRL și a obligat pe pârâta X SRL la plata sumei de 50.189,96 de lei, reprezentând contravaloare afine eco calitate 1 (2.040 kg) și afine eco calitate 2 (108 kg), conform facturii seria PST 202006/06.07.2020, precum și la dobânda legală datorată pentru suma menționată, începând cu data de 20.08.2020 și până la plata integrală.

Pentru a hotărâ astfel, prima instanță a reținut că între părți s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 7 din data de 29.06.2020, în temeiul căruia reclamanta s-a obligat a livra pârâtei afine proaspete cultivate în recolta anului 2020 conform standardelor avute în vedere de către organismul de certificare la data emiterii certificatului Global Gap și/sau Certificare Bio, ce reprezintă anexa 1 la prezentul contract.

În baza contractului și comenzilor reclamanta a livrat pârâtei o cantitate de 2.040 kg afine eco calitatea 1 și 108 kg afine eco calitate 2, livrate în data de 30.06.2020, respectiv data de 01.07.2020, conform notelor de intrare în depozit.

La data de 03.07.2020 pârâta a emis un e-mail reclamantei în cuprinsul căruia a specificat faptul că se poate emite factura pentru cantitatea de afine livrate, întrucât afinele au fost procesate și sortate, atașând raportul de sortare.

La data de 06.07.2020 reclamanta a emis factura cu seria/număr: PST/202006/06.07.2020 în cuprinsul căreia este evidențiată contravaloarea cantității de 2.040 kg afine eco calitate 1 în cuantum de 47.313,96 de lei+ TVA în cuantum de 2.365,70 de lei, precum și contravaloarea cantității de 108 kg afine eco calitatea 2 în cuantum de 486 de lei + TVA în cuantum de 24,30 de lei.

După emiterea facturii, la data de 07.07.2020 pârâta a înștiințat reclamanta că afinele nu corespund din punct de vedere calitativ, invitând reclamanta să ridice cantitatea de afine recepționată.

În drept, instanța a reținut că art. 1270 Cod civil reglementează cu caracter general principiul forței obligatorii a convențiilor valabil încheiate, astfel că actul juridic legal încheiat se impune autorilor săi întocmai ca și legea, fundamentat pe necesitatea asigurării stabilității și siguranței raporturilor juridice generate de actele juridice civile.

Prin urmare părțile unui contract sunt ținute să-și execute cu bună-credință obligațiile ce iau naștere în patrimoniul lor, în baza manifestării de voință liber exprimate la încheierea acestuia.

Potrivit art. 1350 alin. 1 și 2 Cod civil, orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat, iar atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii.

Conform art. 1690 alin. 2 și 3 Cod civil, ”Cumpărătorul are obligația ca imediat după preluare să verifice starea bunurilor potrivit uzanțelor. Dacă în urma verificării se constată existența unor vicii aparente, cumpărătorul trebuie să îl informeze pe vânzător despre acestea fără întârziere. În lipsa informării, se consideră că vânzătorul și-a executat obligația.”

Viciile aparente sunt acelea care pot fi descoperite de către un cumpărător prudent și diligent la momentul preluării bunului, fără ca pentru aceasta să fie nevoie de un specialist.

Potrivit alin. 2 și 3 din articolul menționat, viciile aparente trebuie să fie constatate și aduse la cunoștință vânzătorului imediat după preluarea bunului de către cumpărător. Sancțiunea neîndeplinirii obligațiilor de către cumpărător (obligația de verificării de îndată și obligația informării) constă în aceea că vânzătorul și-a executat obligația de predare conform contractului.

Conform art. 2 pct. 3 din contract, „recepția cantitativă se va face de către cumpărător ca urmare a cântăririi la depozitul aparținând Wind Speed SRL” iar potrivit art. 3 pct. 1 din contract, cumpărătorul va efectua o sortare completă a afinelor livrate/recepționate conform dispozițiilor de la art. 2. Conform art. 3 pct. 2 din contract, rezultatul sortării se consemnează într-o notă de recepție calitativă ce va fi întocmită conform modelului ce reprezintă anexa 4 la contract.

În anexa 6 la contract este prevăzut faptul că furnizorul primește pe email cantitatea de afine conforme și cantitatea de afine neconforme rezultate în urma sortării, raport concretizate în recepție calitativă în baza căreia, respectiv cantitatea de afine calitatea I, furnizorul va factura.

Așadar, instanța a reținut că după ce pârâta a recepționat și a sortat cantitatea de afine livrată de reclamantă și a transmis acesteia din urmă să întocmească factura pentru cantitatea de fructe, la câteva zile a informat-o pe reclamantă că afinelile nu corespund din punct de vedere calitativ, aceasta fiind invitată să ridice cantitatea de afine livrată.

Pârâta, prin întâmpinare, a susținut că la data de 03.07.2020, după trei zile de la livrare, afinelile au fost foarte moi, astfel că nu au mai fost transmise către clientul final.

Instanța a reținut că potrivit art. 3 alin. 3 din contract, obiectul vânzării este reprezentată doar de cantitatea de afine ce rezultă ca urmare a operațiunii de sortare efectuată de cumpărător, îndeplinind următoarele criterii: culoare albastru uniform; aspect curat, proaspăt, copt; formă rotundă cu diametru minim de 10 mm sau conform comenzii; fruct tare la atingere nefiind acceptată textura moale; gust dulce, specific soiului.

Așadar, potrivit prevederilor contractuale reclamanta avea obligația de a livra pârâtei afine care la atingere sa fie tari, nefiind acceptata textura moale, fiind acceptate doar fructele care în urma operațiunii de sortare îndeplinesc criteriile de calitate expres convenite de părți.

Raportat la starea de fapt reținută mai sus, instanța a reținut că pârâta, în urma verificării și sortării cantității de afine livrată de către reclamantă, a informat-o pe aceasta din urmă că poate emite factura, fără a reclama existența unor vicii aparente și fără a exista obiecțiuni cu privire la calitatea fructelor. Viciile aparente trebuie să fie constatate și aduse la cunoștință vânzătorului imediat după preluarea bunului de către cumpărător, iar având în vedere că pârâta, în urma operațiunii de sortare, nu a informat reclamantă că afinelile nu ar îndeplini calitățile convenite expres de părți, neexistând nicio obiecțiune cu privire la acest aspect, instanța a reținut că obligația vânzătorului se consideră îndeplinită.

Faptul că afinelile, la un interval de câteva zile după ce au fost recepționate și sortate de către pârâtă, s-au înmuiat, nu poate fi o împrejurare imputată reclamantei, întrucât, afinelile fiind bunuri perisabile sunt supuse deprecierii rapide în timp, necesitând măsuri de conservare și de depozitare adecvate naturii produsului.

Mai mult, dacă pârâta a fost nemulțumită de anumite caracteristici ale afinelor care nu pot fi observate la o simplă verificare de către un cumpărător prudent și diligent, aceasta avea obligația de a proceda conform art. 9 alin. 3 din contract .

Față de toate acestea, instanța a admis capătul de cerere și a dispus obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 50.189,96 lei reprezentând contravaloare afine eco calitate 1, 2.040 kg, și afine eco calitate 2, 108 kg, conform facturii seria PST202006/06.07.2020.

În ceea ce privește capătul de cerere privind dobânda legală, prima instanță a reținut că, potrivit art. 1535 alin. 1 Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În

acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.

Conform art. 2 OG nr. 13/2011, „În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.”, iar, potrivit art. 3 alin. 2 din OG nr. 13/2011 rata dobânzii legale penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință plus 4 puncte procentuale.

Potrivit art. 5 alin. 3 din contract, cumpărătorul va efectua plata în termen de 30 de zile de la primirea facturii sau de la un alt termen stabilit în comandă.

În urma acestor considerente, instanța a admis și acest capăt de cerere și a obligat pârâta la plata către reclamantă a dobânzii legale datorată pentru suma menționată mai sus, calculată de la data împlinirii unui termen de 30 de zile de la data recepționării de către pârâtă a facturii seria PST202006/06.07.2020, respectiv data de 20.08.2020, și până la plata integrală către reclamantă a sumei de 50.189 lei.

Concluzionând, instanța a admis cererea de chemare în judecată și a obligat pârâta la plata către reclamantă a sumei de 50.189,96 de lei, reprezentând contravaloare afine eco calitate 1, 2.040 kg, și afine eco calitate 2, 108 kg, conform facturii seria PST202006/06.07.2020. De asemenea, a obligat pârâta la plata către reclamantă a dobânzii legale datorată pentru suma menționată mai sus, calculată de la data împlinirii unui termen de 30 de zile de la data recepționării de către pârâtă a facturii seria PST202006/06.07.2020, respectiv data de 20.08.2020 și până la plata integrală către reclamantă a sumei de 50.189 lei.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta X SRL, solicitând admiterea apelului și schimbarea în tot a sentinței apelate, în sensul respingerii cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată, cu acordarea cheltuielilor de judecată.

În esență, în susținerea apelului, apelanta arată că prima instanță în mod eronat a reținut că nu este imputabilă reclamantei împrejurarea că afinele, la un interval de câteva zile după ce au fost recepționate și sortate, s-au înmuiat, întrucât potrivit art. 2 pct. 2, coroborat cu art. 3 pct. 3 din contractul încheiat între părți, afinele livrate urmau să aibă o anumită calitate atât la momentul livrării, cât și până la momentul ajungerii efective la destinație.

În baza contractului nr. 7/29.06.2020 și a comenzilor au fost efectuate un număr de patru livrări distincte de afine în decurs de aproximativ o săptămână, toate afinele provenind din aceeași cultură, astfel cum reiese și din declarația martorului propus de reclamanta, însă, la inspecția mărfii s-a constatat că afinele sunt extrem de moi și nu vor rezista procesului de transport, staționare pe raft până la clientul final, cumpărătorul din magazin, astfel că s-a hotărât retragerea acestor loturi de la livrare și nu fost anunțați reprezentanții Y asupra situației, urmând ca aceștia să vină să ridice marfa respectivă.

Arată că, pentru livrările 1-4 s-a întocmit NIR-ul, iar pentru livrarea 5 din data de 03.07.2020 - o cantitate de 1.075 kg afine brut (cu tot cu ambalaj), nu s-a făcut intrarea în depozit, fiind ude și existând probleme de calitate, lucru care reiese și din e-mail-urile depuse la dosar.

Suține că procedura societății este de recepționare a mărfurilor cu NIR - nota de intrare în depozit atunci când ajung afinele, apoi se întocmește raport de producție atunci când sunt ambalate, iar după selectare, ambalare s-a întocmit NIR-ul conținând rezultatul ambalării afinelor de la Y din livrarea 1 și 2 (NIR 1261, respectiv NIR 1267), rezultând 2.040 kg de afine ambalate în caserole.

Afinele ambalate la diferența de 2-3 zile față de recepție, în data de 03.07.2020, urmau să fie încărcate spre transport cu destinația clientul final, în seara zilei de 03.07.2020, însă înainte de încărcarea produselor în camion și trimiterea către clientul final se efectuează un control final al calității unde se verifică încă o dată calitatea organoleptică a produselor și s-a constatat că după 3 zile de la livrare acestea erau foarte moi astfel că nu au mai fost transmise către clientul final.

Cu toate că NIR-ul pentru cele 2.040 kg de afine a fost întocmit, din interpretarea art. 9 pct. 3 care prevede faptul că „părțile convin ca analiza loturilor de afine sa se realizeze de către un laborator independent din Germania, rezultatele astfel obținute fiind pe deplin opozabile ambelor părți” reiese faptul că societatea reclamantă, vânzătorul, garantează calitatea afinelor până la ajungerea acestora în Germania, astfel, dacă după 3 zile de la livrare acestea nu mai erau în situația de a fi transmise către clientul final, este evident faptul că tot vânzătorul este cel care răspunde de calitatea afinelor. Chiar

dacă în contract clauzele sunt susceptibile de a fi interpretate, art. 1.268 alin 2 din C. civ. prevede că „Clauzele îndoielnice se interpretează ținând seama, între altele, de natura contractului, de împrejurările în care a fost încheiat, de interpretarea dată anterior de părți, de sensul atribuit în general clauzelor și expresiilor în domeniu și de uzanțe.”

În măsura în care se presupune ca afinele trebuie să întrunească anumite condiții în momentul ajungerii în Germania, acestea trebuie să întrunească implicit aceleași condiții și la 3 zile de la recepție, astfel cum a fost interpretată aceasta cauză la perfectarea contractului. Voința reală la momentul încheierii contractului a fost aceea de a transmite afinele în Germania, aproximativ 14 zile de la recoltare, vânzătorul obligându-se prin contract ca acestea sunt de o calitate care să permită acest lucru. Clauzele contractului se interpretează unele prin altele, înțelesul lor stabilindu-se în contextul contractului, astfel cum prevede art. 1267 Cod civil. Având în vedere faptul ca din interpretarea art. 9 pct. 3, vânzătorul se obliga să garanteze calitatea fructelor până la ajungerea în Germania, riscul este al vânzătorului și doar ulterior aceluia moment riscul este preluat de apelantă.

Mai arată că, în seara zilei de 03.07.2020, s-a primit un nou lot de afine de la Y (livrarea 5) însă constatându-se problemele de calitate, nu i s-a făcut intrarea în depozit, au fost informați cei de la Prosoltec, iar în dimineața zilei de 04.07.2020, s-au prezentat la depozit pentru a discuta și ridica afinele neconforme.

Astfel cum reiese și din declarația martorului Vujeu Horațiu, la data de 04.07.2020 părțile au convenit ca afinele vor fi returnate către reclamantă, aceasta fiind de acord cu acest lucru, asumându-și astfel starea afinelor și faptul că nu sunt de o calitate bună. Însă, pentru că reclamanta nu a avut un mijloc auto suficient de mare, au rămas în depozit și nu a mai dorit să ridice doar cele 2.040 kg. Toate afinele recepționate de la Y proveneau din aceeași cultura de afine, iar în data de 01.07.2020 s-au livrat 2 loturi de afine, societatea a ridicat o parte din afine, iar pe cele ambalate, nu le-a ridicat pentru ca nu aveau loc în mașina, aspecte care rezultă din declarațiile martorului propus de pârâtă.

Cu privire la certificatele de tranzacție depuse de reclamantă, menționează că producătorii BIO, după ce efectuează o vânzare și emit factura fiscală, o trimit către organismul de certificare și primesc certificate de tranzacții pe cantitățile respective, atestând ca sunt bio, însă aceste certificate nu țin locul și nu înlocuiesc, nu confirmă calitatea fructelor din punct de vedere organoleptic ci doar atesta ca acestea sunt bio.

Arată că, întrucât afinele nu erau conforme cu calitatea stabilită în contract și reclamanta nu a mai dorit ridicarea celor 2.040 kg, pârâta a făcut demersuri la Direcția Sanitară Veterinara și pentru Siguranța Alimentelor Brașov în vederea emiterii unui certificat sanitar-veterinar pentru subprodusele ce nu sunt destinate consumului uman în vederea distrugerii afinelor astfel cum este prevăzut de art. 9 pct. 2. Prin acest certificat s-a constatat faptul ca afinele fac parte din categoria de subproduse de origine III și nu sunt destinate consumului uman, nerespectând limitele standard.

Factura fiscală emisă de Y a fost emisă după ce s-a constatat ca fructele erau neconforme și după ce au existat discuțiile de retur și returnul fructelor a început. Astfel, creditoarea a fost informată despre situația descrisă iar afinele urmau a fi ridicate întrucât erau neconforme.

Reclamanta, la o zi după informare, a ridicat afinele din ultimele două loturi, fără a ridica afinele procesate motivând că va trimite încă o mașina pentru acele loturi, mașina ce nu a mai fost trimisă, iar în săptămâna următoare s-a emis factura pentru afinele procesate.

Susține că, datorita naturii mărfii, anumite aspecte nu pot fi constatate imediat sau la câteva zile de la livrare, chiar și ambalare sau procesare, cum ar fi aspectul legat de rezistența fructului în timp iar acest aspect este considerat viciu ascuns potrivit legislație în vigoare. Rezistența fructului trebuie să treacă testul procesării, transportului, staționarii pe raft până la ajungerea la clientul final, aproximativ 14 zile de la recoltare.

Așadar, potrivit art. 7 pct. d și f din contractul încheiat, reclamanta avea obligația să livreze doar afine, cultivate cu respectarea integrală a standardelor și condițiilor pe care le are în vedere certificarea acordată în acest sens precum și să ridice de la locul unde s-a desfășurat livrarea /sortarea, afinele neconforme în termen de 12h de la avizarea cantității neconforme, în caz contrar după 3 zile de la notificare, cumpărătorul poate distruge marfa neconformă iar vânzătorul se obliga să suporte cheltuielile ocazionate cu aceasta operațiune și depozitare suplimentară a afinelor neconforme.

Apelanta menționează prevederile art. 1672 Cod civil, cu privire la obligațiile principale ale vânzătorului și invocă excepția de neexecutare a contractului prin faptul că afinele nu corespundeau calitativ, aspect recunoscut de reclamantă.

Afirmă că situația neconformității afinelor a fost arată încă dinaintea emiterii facturi fiscale, prin e-mailurile în care pârâta a solicitat ridicarea afinelor pentru neconformitate însă reclamanta deși a recunoscut situația afinelor ca fiind necorespunzătoare, a preluat afinele livrate anterior și a susținut că va prelua și restul afinelor, a decis să emită totuși factura fiscală.

Raportat la prevederile art. 1690 alin. 2 și 3 Cod civil, reținute și de instanța de fond, cumpărătorul are obligația ca imediat după preluare să verifice starea bunurilor potrivit uzanțelor. Dacă în urma verificării se constată existența unor vicii aparente, cumpărătorul trebuie să informeze vânzătorul, în lipsa informării, se consideră ca vânzătorul și-a executat obligația. Viciile aparente trebuie să fie constatate și aduse la cunoștința vânzătorului imediat după preluarea bunului de către cumpărător.

Susține că, deși instanța reține articolele referitoare la viciile aparente, în cauza au fost invocate și aplicabile condițiile viciilor ascunse. Instanța a reținut că nota de recepție cantitativă și e-mailul trimis de către apelantă sunt suficiente pentru ca aceasta să fie obligată la plata afinelor. Însă, NIR-ul este nota de recepție cantitativă și nu calitativă, prin acest NIR se arată doar ca ele s-au sortat, s-au cântărit și aceasta a fost cantitatea reieșită ca urmare a sortării. NIR-ul nu are valoarea probatorie a stabilirii calității afinelor sub aspectul viciilor ascunse sau aparente ci doar al sortării sub aspectul sortării ca și cantitate.

Învederează că, în speță, viciile ascunse s-au produs progresiv, dată fiind și natura produselor care sunt perisabile, astfel ca la un interval de 3 zile acestea s-au înmuiat, lucru care este de natură a atrage culpa intimatei având în vedere obligațiile pe care și le-a asumat contractual cu privire la calitatea afinelor. Cu atât mai mult cu cât, acesta a recunoscut ca a ridicat celelalte afine care proveneau din același lot și cultura, afine care nu au corespuns încă de la momentul livrării, acestea fiind lovite de viciile aparente. Ele au fost anunțate imediat iar intimata a preluat afinele neconforme și lovite de viciile aparente .

Precizează că în cazul celor 2.040 kg viciile au fost ascunse și graduale iar apelanta le-a semnalat imediat cum au survenit însă, instanța prin motivarea dată, susține practic că, în cazul unor produse perisabile nu mai pot exista vicii ascunse prin simplul fapt ca acestea sunt perisabile. Apreciază că, tocmai acest fapt ar trebui să fi condus instanța la o alta concluzie respectiv că existând riscul perisabilității ele trebuiau să aibă o altă textură și calitate organoleptica având în vedere că fructele urmau să ajungă cu o calitate organoleptica bună pe raft în magazinele din Germania, mai ales că, prin contract, părțile au convenit ca analiza loturilor de afine să se realizeze de către un laborator independent din Germania, rezultatele astfel obținute fiind pe deplin opozabile ambelor părți.

Întrucât reclamanta, vânzătorul, garantează calitatea afinelor până la ajungerea acestora în Germania, dacă după 3 zile de la livrare acestea nu mai erau în situația de a fi transmise către clientul final, este evident că tot vânzătorul este cel care răspunde de calitatea afinelor.

Pentru motivele expuse, apreciază că acțiunea reclamantei trebuia respinsă.

În drept, invocă dispozițiile art. 466 și urm. Cod procedură civilă.

Intimata-reclamantă Y SRL depune note de ședință, prin care solicită respingerea apelului ca nefondat, întrucât apelanta nu face altceva decât să reia argumentele prezentate în fața instanței de fond.

Arată că prin conduita sa apelanta a încălcat mai multe obligații decurgând din contractul de vânzare-cumpărare încheiat sub nr. 7/29.06.2020.

În acest sens, arată că, potrivit art. 2 pct. 3 din contract „recepția cantitativă se va face de către cumpărător ca urmare a cântăririi la depozitul aparținând Wind Speed SRL din orașul Victoria, str. Aleea Uzinei, nr. 6, jud. Brașov”. Potrivit art. 3 pct. 1 din contract, „cumpărătorul va efectua o sortare completă a afinelor livrate/recepționate conform dispozițiilor de la art. 2”. Rezultatul sortării „se consemnează într-o notă de recepție calitativă ce va fi întocmită conform modelului ce reprezintă anexa 4 la prezentul contract” (art. 3 pct. 2) din contract.

Susține că după ce a transmis intimatei să întocmească factura pentru o cantitate de 2.040 de kg de afine calitatea 1, apelanta a informat-o că afinele recepționate și sortate de pârâtă nu (mai) sunt

corespunzătoare și că o invită să ridice această cantitate de afine, pe care o apreciază ca fiind neconformă. Procedând în maniera în care a făcut-o, pârâta cumpărătoare a încălcat conținutul art. 9 pct. 3 din contractul de vânzare-cumpărare încheiat, în condițiile în care: inițial, după ce a manipulat, sortat și depozitat fructele livrate în propriul său depozit, pârâta cumpărătoare a comunicat că o cantitate de 2.040 kg de afine este corespunzătoare și a invitat-o să factureze contravaloarea acestei cantități; la câteva zile distanță după cea dintâi comunicare, a informat-o pe intimată să ridice aceeași cantitate de afine, despre care a afirmat că este neconformă, fără însă ca pârâta cumpărătoare să se fi adresat unui laborator independent din Germania, în condițiile art. 9 pct. 3 din contract, care să analizeze afinele despre care pârâta a afirmat inițial că sunt conforme, pentru ca, mai apoi, să se răzgândească, și să refuze să plătească cele 2.040 kg de afine, pe care intimata, la invitația cumpărătoarei pârâte, le-a și facturat; între data livrării de către intimată către cumpărătoarea pârâtă a afinelor comandate și data la care aceeași pârâtă a informat-o pe intimată că fructele livrate (în cantitate de 2.040 kg) nu sunt corespunzătoare, s-a interpus o durată de 11 zile; și aceasta după ce raportul de sortare și invitația de facturare au fost transmise intimății de către societatea pârâtă.

În plus, potrivit pct. 7 și 8 din anexa la contractul nr. 7/29.06.2020, care reglementează procedura de recepție afine: „7. Ulterior recepției, afinele sunt transferate în camera de pre-răcire iar în ziua următoare recepției, afinele se sortează mecanizat (sortatorul elimină afinele moi, verzi, reziduri de plante), în urma sortării va rezulta o cantitate de afine calitate I și afine neconforme; 8. Furnizorul primește pe e-mail cantitatea de afine conforme și cantitatea de afine neconforme rezultate în urma sortării, raport concretizat în recepția calitativă în baza căreia, respectiv cantitatea de afine calitate I, furnizorul va factura”.

Susține că apelanta, atâta timp cât a procedat la sortarea afinelor, respectiv a manipulat și a depozitat afinele folosind propriile utilaje, angajați și echipamente, nu mai poate să reproșeze intimății faptul că la câteva zile după sortare, afinele ar fi trecut printr-o presupusă degradare.

Dispozițiile contractuale sunt extrem de clare, iar dacă existau obiecții cu privire la calitatea afinelor cumpărătorul avea două opțiuni: fie, în urma manipulării și sortării, să declare neconformă întreaga cantitate de afine și să ne solicite să preluăm marfa sau, să obțină din partea unui laborator independent din Germania o analiză a lotului de afine.

Niciuna dintre cele două ipoteze nu au fost respectate în prezenta cauză. Mai mult decât atât, apelanta își întemeiază întreaga argumentație pe declarația unui martor angajat, care se află într-o legătură de interese cu aceasta. Situația reală de fapt a fost expusă de către martorul Omotă Andrei (persoana de contact dintre cele două societăți), ale cărui declarații corespund cu cele transmise prin e-mail de către reprezentanții celor două părți.

În drept, intimata invocă art. 1469, art. 1470, art. 1475, art. 1488, art. 1489 Cod civil.

Examinând hotărârea atacată, prin prisma criticilor formulate și a limitelor impuse de art. 477 și urm. Cod procedură civilă, tribunalul apreciază că apelul declarat este nefondat, urmând a fi respins pentru următoarele considerente:

Prima instanță a reținut o stare de fapt în concordanță cu probele administrate și a făcut o corectă aplicare a prevederilor legale incidente în materie, fără a se identifica motive de anulare sau schimbare a sentinței pronunțate.

Astfel, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 7/29.06.2020, reclamanta-vânzător Y SRL a livrat pârâtei-cumpărător X SRL cantitatea de 2.040 kg afine eco calitate 1 și respectiv cantitatea de 108 kg afine eco calitate 2.

Fructele au fost recepționate de pârâtă prin notele nr. 1261/30.06.2020 și nr. 1267/01.07.2020, au fost selectate și ambalate, iar la data de 03.07.2020, printr-un e-mail, la care a atașat și raportul de sortare pentru cele două recepții, pârâta a înștiințat reclamanta că afinele au fost procesate și poate emite factura de plată (f.15-17 fond).

Ulterior, reclamanta a emis factura nr. 202006/06.07.2020, în sumă totală de 50.189,96 lei, reprezentând contravaloarea afinelor livrate, scadentă în termen de 30 de zile și care nu a fost achitată de pârâtă (f.7 fond).

Prin criticile formulate, pârâta-apelantă susține în esență că afinele livrate nu corespundeau calitativ și prezentau vicii ascunse, fiind moi, aspect în raport de care invocă excepția de neexecutare a contractului.

Conform art. 1556 Cod civil, excepția de neexecutare a contractului a reprezintă un mijloc de apărare, prin care una dintre părțile unui contract sinalagmatic refuză îndeplinirea obligațiilor pe care și le-a asumat, atâta vreme cât cealaltă parte nu își îndeplinește propriile sale obligații.

În cauză, însă, în condițiile în care fructele în discuție au fost livrate, marfa fiind procesată de pârâtă (recepționată, sortată și ambalată), care a emis atât raportul de sortare calitativă cât și e-mailul în vederea emiterii facturii de plată, nu se poate reține neexecutarea obligației de către reclamantă. De altfel, potrivit clauzelor contractuale, raportul de sortare întocmit de pârâtă concretizează recepția calitativă a mărfii, iar factura de plată urma a fi emisă de reclamantă după primirea pe e-mail a cantităților de afine conforme/neconforme rezultate în urma sortării, conform art. 3 pct. 2 din contract coroborat cu pct. 8 din anexa nr. 6 la contract (f.9 și 14 fond), etape contractuale îndeplinite în speță.

De asemenea, cum prin e-mailul respectiv s-a specificat cantitatea conformă, este evident că pârâtă a avut în vedere aspectul calitativ al fructelor, care a fost găsit corespunzător de vreme ce aceasta nu doar că nu a formulat vreo obiecțiune în acest sens, ci a înștiințat reclamanta că poate emite factura pentru cele două livrări procesate, astfel că refuzul pârâtei de a achita factura pe motiv că fructele prezentau vicii ascunse nu poate fi primit.

În fine, față de natura perisabilă a mărfii, care presupune măsuri de conservare și depozitare adecvate, în mod corect a reținut judecătorul fondului că o eventuală depreciere a fructelor (textură moale) ulterioară procesării mărfii nu mai poate fi imputată reclamantei, iar cât privește clauza inserată la art. 9 pct. 1 și 3 din contractul părților, privind analiza realizată de laboratorul independent din străinătate, acesta nu vizează textura fructului, cum eronat susține apelanta, ci dacă fructele au fost sau nu cultivate la standarde certificate bio, aspect necontestat în cauză.

Față de această stare de fapt, tribunalul, la fel ca și judecătoria, reține că intimata-reclamantă și-a îndeplinit obligația de a preda fructele la calitatea prevăzută în contract, marfa fiind acceptată fără rezerve, astfel că în raport de prevederile art. 1270 Cod civil, care consacră forța obligatorie a contractelor, apelanta-pârâtă este ținută a achita contravaloarea fructelor livrate.

Așa fiind, constatând legalitatea și temeinicia soluției primei instanțe, tribunalul, în temeiul dispozițiilor art. 480 alin. 1 Cod procedură civilă, va respinge apelul declarat.

Totodată, în ceea ce privește cheltuielile din apel, având în vedere că la dezbaterile apelului intimata a arătat că va solicita cheltuieli de judecată pe cale separată, tribunalul nu se va pronunța asupra acestora.